TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2015. gada 29. oktobrī*

Apelācija — Šķīrējklauzula — Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) — Līgumi, kas attiecas uz Eiropas Savienības finansiālu atbalstu projektiem Perform un Oasis — Pārkāpumi, kas konstatēti, veicot auditus attiecībā uz citiem projektiem — Komisijas lēmums apturēt to summu atmaksu, ko avansā samaksājis saņēmējs — Pieļaujamās izmaksas — Lietas materiālos esošo dokumentu sagrozīšana

Lieta C-78/14 P

par apelācijas sūdzību saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantu, kas iesniegta 2014. gada 13. februārī,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Triantafyllou*, *B. Conte* un *R. Lyal*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece

ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias , Atēnas (Grieķija), ko pārstāv *V. Christianos* un *S. Paliou*, *dikigoroi*,

prasītāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Bergere [*M. Berger*] (referente) un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 11. decembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 5. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā Eiropas Komisija lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 12. decembra spriedumu *ANKO*/Komisija (T-117/12, EU:T:2013:643; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar ko tā Komisijai piesprieda samaksāt *ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias* (turpmāk tekstā – "*ANKO*") summas, kurām ir pieskaitīti procenti un kuru samaksa bija apturēta, pamatojoties uz dotāciju nolīgumu, kas attiecas uz projektiem *Perform* un *Oasis*, II pielikumā ietverto vispārīgo nosacījumu (turpmāk tekstā – "vispārīgie nosacījumi") II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu.

Atbilstošās tiesību normas

2 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007. līdz 2013. gads) (OV L 391, 1. lpp.), atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumam Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 1. lpp.) un konkrēti īpašajai programmai "Sadarbība, Eiropas Kopienu Komisija, rīkojoties Kopienu vārdā, 2007. gada 19. decembrī un 2008. gada 21. janvārī attiecīgi ar *Siemens SA* un *FIMI Srl* kā divu atšķirīgu konsorciju, kuros ietilpa *ANKO*, koordinatorēm noslēdza dotāciju nolīgumus Nr. 215754 un Nr. 215952.

3 Šo nolīgumu priekšmets attiecīgi bija projekta ar nosaukumu "Atvērta arhitektūra pieejamiem pakalpojumiem, integrācijai un standartizācijai" (projekts *Oasis*) finansēšana un projekta ar nosaukumu "Kompleksa multiparametru sistēma motorikas efektīvai un nepārtrauktai vērtēšanai un izsekošanai Parkinsona slimības un citu neirodeģeneratīvo slimību gadījumā" (projekts *Perform*) finansēšana.

4 Saskaņā ar vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu pēc to II.4. daļā paredzēto ziņojumu saņemšanas Komisija jebkurā brīdī var pilnībā vai daļēji apturēt attiecīgajam saņēmējam paredzēto summu maksājumus:

— ja veiktie darbi neatbilst dotāciju nolīguma noteikumiem;

— ja saņēmējam savai izcelsmes valstij ir jāatmaksā summa, kura ir nepamatoti saņemta kā valsts atbalsts;

— ja ir pārkāpti dotāciju nolīguma noteikumi vai pastāv aizdomas vai pieņēmumi, ka šie noteikumi ir pārkāpti, it īpaši pēc tam, kad ir veiktas vispārīgo nosacījumu II.22. un II.23. daļā paredzētās pārbaudes un auditi;

— ja ir aizdomas, ka viens vai vairāki saņēmēji ir izdarījuši pārkāpumu saistībā ar attiecīgā dotāciju nolīguma izpildi, un

— ja ir aizdomas par pārkāpumiem vai tiek konstatēti pārkāpumi, kurus viens vai vairāki saņēmēji ir izdarījuši, īstenojot kādu citu dotāciju nolīgumu, kas tiek finansēts no Eiropas Savienības vispārējā budžeta vai budžetiem, kurus tā pārvalda. Šādā gadījumā maksājumi tiek apturēti, ja nelikumīgajai darbībai ir smags un sistemātisks raksturs, kas varētu ietekmēt attiecīgā dotāciju nolīguma izpildi.

5 Saskaņā ar vispārīgo nosacījumu II.14. daļas 1. punkta pirmās daļas a) un d) apakšpunktu par projekta pieļaujamajām izmaksām pēdējām minētajām ir jābūt, pirmkārt, reālām un, otrkārt, noteiktām saskaņā ar parastajiem saņēmēja grāmatvedības un pārvaldības principiem un praksi. Izmaksu un ieņēmumu

reģistrēšanā izmantotajām grāmatvedības metodēm ir jāatbilst valstī, kurā ir reģistrēts līgumslēdzējs, izmantotajiem grāmatvedības noteikumiem, un tām ir jāļauj projekta īstenošanā radušās izmaksas un gūtos ieņēmumus saskaņot ar finanšu pārskatiem un atbilstošajiem apliecinošajiem dokumentiem.

6 Saskaņā ar vispārīgo nosacījumu II.14. daļas 1. punkta otro daļu, neraugoties uz šī punkta pirmās daļas a) apakšpunkta noteikumiem, saņēmēji var izvēlēties deklarēt vidējās personāla izmaksas, ja ir izpildīti šādi kumulatīvi kritēriji:

— vidējo personāla izmaksu aprēķināšanas metode ir tā, ko saņēmējs ir paziņojis kā savu parasto izmaksu uzskaites metodi; tādējādi tā ir piemērojama vienādi visām saņēmēja daļām, uz ko attiecas pamatprogrammas;

— aprēķināšanas metode ir balstīta uz saņēmēja reālajām personāla izmaksām, kuras ir ietvertas tā likumīgajā grāmatvedības uzskaitē, neņemot vērā aplēsēs vai budžetā iekļautās;

— atbilstoši aprēķināšanas metodei personāla vidējo izmaksu apjomā neiekļauj nekādas nepieļaujamās izmaksas, kā tas ir noteikts minētās daļas 3. punktā, kā arī nekādas izmaksas, kas ir iekļautas citās izmaksu kategorijās, lai novērstu vienu un to pašu izmaksu dubultu finansēšanu, un

— produktīvo darba stundu skaits, ko izmanto stundas vidējās tarifa likmes aprēķināšanai, atbilst saņēmēja parastajai pārvaldības praksei, ar nosacījumu, ka tā atspoguļo reālos saņēmēja darba standartus saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, darba koplīgumiem un līgumiem un tā ir pamatota ar pārbaudāmiem datiem.

7 Vispārīgo nosacījumu II.15. daļas 1. punktā tiešās izmaksas ir definētas kā tādas, kas atbilst visām izmaksām, kuras var tikt tieši attiecinātas uz projektu un kuras ir definējis saņēmējs saskaņā ar tā grāmatvedības principiem un tā parastajiem iekšējiem noteikumiem. Personāla izmaksās savukārt var ieskaitīt tikai izmaksas par tām stundām, ko projektā faktiski ir nostrādājušas personas, kuras tieši veic darbus, kuras darbā tieši ir pieņēmis saņēmējs un kuras strādā tikai tā tehniskajā uzraudzībā un pārraudzībā un saņem atlīdzību atbilstoši tā parastajai praksei.

Tiesvedības priekšvēsture

8 *ANKO* ir atbilstoši Grieķijas tiesībām dibināta sabiedrība, kas nodarbojas ar metālizstrādājumu, kā arī elektronisku un telekomunikācijām paredzētu izstrādājumu, ierīču un aparātu tirdzniecību un ražošanu. Kopš 2006. gada tā piedalās vairāku Eiropas Savienības dotētu projektu īstenošanā.

9 Ar 2011. gada 1. augusta vēstuli Komisija informēja *ANKO*, ka tā ir paredzējusi veikt finanšu auditu attiecībā uz projektiem *Perform* un *Oasis*.

10 Būtībā pieņemot, ka pastāv vērā ņemami iemesli uzskatīt, ka varētu būt pārkāpti dotāciju nolīgumi, kas attiecas uz minētajiem projektiem, un it īpaši vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunkts, jo *ANKO* esot izdarījusi pārkāpumus, Komisija ar divām 2011. gada 9. augusta vēstulēm preventīvi apturēja maksājumus, kas tai saskaņā ar šiem nolīgumiem bija jāveic šai sabiedrībai.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

11 Ar prasības pieteikumu, kas tika iesniegts, pamatojoties uz LESD 272. pantu un attiecīgajos dotāciju nolīgumos ietvertajām šķīrējklauzulām, *ANKO* lūdza Vispārējo tiesu:

— konstatēt, ka Komisijas noteiktā maksājumu apturēšana attiecībā uz projektiem *Perform* un *Oasis* ir tās līgumsaistību pārkāpums;

— “dot rīkojumu” Komisijai tai samaksāt summu EUR 637 117,17 apmērā par projektu *Perform*, kam pieskaitīti vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 5. punktā paredzētie procenti, skaitot no tās prasības paziņošanas;

— “dot rīkojumu” Komisijai konstatēt, ka *ANKO* nebija šai sabiedrībai jāatmaksā summa EUR 56 390 apmērā, kas tai bija samaksāta saistībā ar projektu *Oasis*, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Savas prasības pamatošanai *ANKO* norādīja, ka minētā apturēšana tika veikta, pārkāpjot dotāciju nolīgumus, kas attiecas uz projektiem *Perform* un *Oasis*, kā arī labticības principu un nepastāvot juridiskajam pamatam.

13 Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa atzina *ANKO* pamatu, ar ko tā pamatoja savu pirmo prasījumu, saskaņā ar kuru Komisija apturēja attiecīgos maksājumus par projektiem *Perform* un *Oasis*, lai gan tam nebija juridiska pamata, pārkāpjot dotāciju nolīgumus, kas attiecās uz šiem projektiem.

14 Pārsūdzētā sprieduma 93. punktā Vispārējā tiesa atzina arī otro prasījumu, ciktāl tajā bija paredzēts, ka Komisijai ir jāpiesprasīt samaksāt apturētās summas atbilstoši projektam *Perform*, ar šo maksājumu neizslēdzot *ANKO* deklarēto izdevumu pieļaujamību”.

15 Savukārt pārsūdzētā sprieduma 98. punktā Vispārējā tiesa noraidīja trešo prasījumu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar savu apelācijas sūdzību Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest *ANKO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. *ANKO* lūdz apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

17 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 17. februārī, Komisija lūdza Tiesu apturēt pārsūdzētā sprieduma izpildi, līdz tiks pasludināts spriedums apelācijas tiesvedībā. Ar vēstuli, kas Tiesas kancelejā tika iesniegta 2014. gada 18. februārī, Komisija lūdza arī pagaidu kārtībā apmierināt šo prasību, vēl pirms otrs lietas dalībnieks būs iesniedzis savus apsvērumus, līdz tiks pasludināts rīkojums par pagaidu noregulējuma tiesvedības izbeigšanu.

18 Ar rīkojumiem Komisija/*ANKO* (C-78/14 P-R, EU:C:2014:93) un Komisija/*ANKO* (C-78/14 P-R, EU:C:2014:239) Tiesas priekšsēdētāja vietnieks attiecīgi nolēma apturēt pārsūdzētā sprieduma izpildi, līdz tiks pasludināts rīkojums par pagaidu noregulējuma tiesvedības izbeigšanu, vēl pirms otrs lietas dalībnieks būs iesniedzis savus apsvērumus, un apturēt minētā sprieduma izpildi, līdz tiks pasludināts spriedums apelācijas tiesvedībā šajā lietā.

Par apelāciju

19 Komisija izvirza tikai vienu pamatu, kas attiecas uz vispārīgo nosacījumu kļūdainu interpretāciju, ko ir veikusi Vispārējā tiesa. Šis pamats ir iedalīts piecās daļās.

20 Pirmkārt, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka pārkāpumu smago un sistemātisko raksturu tā kļūdaini ir novērtējusi kā apturēšanas iemeslu. Otrkārt, tā atsaucas uz nepareizu pārkāpumu izdarīšanas iespējamības vai atkārtotas izdarīšanas riska novērtējumu. Treškārt, Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa esot veikusi nepareizu indukciju no *ANKO* izdarītajām *ad hoc* korekcijām. Ceturtkārt, Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā kļūdaini esot interpretējusi iespēju izmantot vidējās izmaksas un šo iespēju

kļūdaini esot piemērojusi fiktīvajām izmaksām, kā rezultātā tika sagrozīti pierādījumi. Visbeidzot, piektkārt, tā atsaucas uz apturēšanas nosacījumu, kas paredz aizdomas, un atbilstības nosacījumu, kuri ir saistīti ar noteiktību, sajaukšanu.

Ievada apsvērumi

21 Jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem un tām ir jāpamatojas uz to, ka Vispārējai tiesai nav bijusi kompetence, Vispārējā tiesā ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, nelabvēlīgi ietekmējot apelācijas iesniedzēja intereses, vai arī Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Savienības tiesības (spriedums *Commune de Millau* un *SEMEA*/Komisija, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, 55. punkts).

22 Tādējādi Vispārējā tiesa ir vienīgā kompetentā iestāde, kas var konstatēt faktus, izņemot gadījumu, ja šo faktu konstatējumu neprecizitāte izriet no lietas materiāliem, kuri tai tikuši iesniegti, kā arī novērtēt iesniegtos pierādījumus. Līdz ar to šo faktu konstatējums un šo pierādījumu novērtējums, ja vien tie nav sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas ir jāpārbauda Tiesā (spriedums *Commune de Millau* un *SEMEA*/Komisija, C-531/12 P, EU:C:2014:2008, 56. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

23 Šajā kontekstā, kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 24. un 26. punktā, ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas veiktu pārbaudi attiecībā uz līguma noteikumu nevar uzskatīt par tiesību interpretāciju un tādējādi to nevar pārbaudīt apelācijas tiesvedības ietvaros, nepiesavinoties Vispārējās tiesas kompetenci konstatēt faktus. Savukārt iespējamais līgumam piemērojamo Savienības tiesību pārkāpums ir pakļauts tādai pārbaudei Tiesā, kāda tiek īstenota apelācijas tiesvedības ietvaros.

24 Šajā lietā abus attiecīgos dotāciju nolīgumus saskaņā ar to 9. pantu atbilstoši to noteikumiem reglamentē Savienības tiesību normas par Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem, Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.), kā arī pakārtoti – Beļģijas tiesības.

25 Tomēr Komisija neatsaucas uz šo Savienības tiesību normu pārkāpumu.

26 Vienīgā pamata piecas daļas ir jāizvērtē, ņemot vērā šos apsvērumus.

Par pirmo līdz trešo un piekto daļu

Lietas dalībnieku argumenti

– Par pirmo daļu

27 Komisija būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pieļāvusi kļūdu, interpretējot un piemērojot vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktu, lai attiecīgo pārkāpumu "smago un sistemātisko" raksturu novērtētu kā to maksājumu apturēšanas iemeslu, kas ir paredzēti dotāciju nolīgumos, kuri attiecas uz projektiem *Perform* un *Oasis*.

28 Tā šajā ziņā norāda, ka maksājumu apturēšana bija pamatota nevis ar strīdīgo projektu finanšu audita ziņojumā izdarītajiem secinājumiem, bet gan ar smagiem un sistemātiskiem pārkāpumiem, kuri tika konstatēti agrākās finanšu pārbaudēs, kas tika veiktas 2006. un 2008. gadā attiecībā uz citiem projektiem, kuros bija piedalījusies *ANKO*, un ar tās atteikšanos izpildīt ieteikumus, kas tika pausti pēdējā no šīm pārbaudēm.

29 Šie pārkāpumi galvenokārt bija saistīti ar augsto izmaksu ieskaitīšanu tiešajās personāla izmaksās par pakalpojumiem, ko ir sniegušas personas, kurām nav vajadzīgās zinātniskās kvalifikācijas, kā arī izdevumu aprēķināšanas metodoloģiju, kas izraisa atbilstīgo izmaksu pārāk augsta novērtējumu un darba stundu reģistrācijas sistēmas uzticamības neesamību.

30 Atbildot uz iepriekš minēto, *ANKO* vispirms norāda, ka apelācijas sūdzība, kurā tikai ir atkārtoti Vispārējā tiesā jau izvirzītie pamati un argumenti, ir nepieņemama, jo šāda apelācijas sūdzība patiesībā ir prasība, kuras mērķis ir tikai panākt, ka tiek pārskatīts minētajā Vispārējā tiesā iesniegtais prasības pieteikums. Turklāt savos argumentos Komisija atsaucas uz faktiem, lai gan apelācijas sūdzībā esot jāizvirza tikai un vienīgi tiesību jautājumi.

31 Attiecībā uz lietas būtību *ANKO* būtībā norāda, ka Vispārējā tiesa nav atteikusies iespējamos "pārkāpumus" kvalificēt kā "smagus" un "sistemātiskus", kā to nepamatoti apgalvo Komisija. Tieši pretēji, Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka Komisija nebija sniegusi pierādījumus, ka *ANKO* izdarītie "pārkāpumi" bija smagi un sistemātiski, lai gan šai iestādei bija pienākums sniegt šos pierādījumus.

– Par otro daļu

32 Komisija apgalvo, ka "metodoloģija", ko *ANKO* ir izmantojusi, lai aprēķinātu personāla izmaksas, ir pārkāpumu avots, ciktāl ar to vienlaikus tiek palielināts stundu skaits un personāla locekļu atalgojums. Šī negodīgā prakse jau esot konstatēta piecos projektos un tādējādi varot ietekmēt arī attiecīgo projektu izpildi. Vispārējās tiesas atteikums atzīt šādu iespējamību vai aizdomas arī veidojot nepareizu attiecīgā līguma noteikuma interpretāciju.

33 *ANKO* pārmet, ka Komisija otrajā daļā tikai atkārto argumentus, kas bija pausti jau pirmajā instancē, un uzskata to par nepieņemamu. Attiecībā uz lietas būtību *ANKO* norāda, ka Vispārējā tiesa izskatīja un ņēma vērā faktus un lietas dalībnieku sniegtos pierādījumus, atzīstot, ka, lai gan Komisijai bija pienākums sniegt pierādījumus, tā nesniedza pierādījumus, ka *ANKO* izdarītie pārkāpumi agrāko projektu ietvaros varēja ietekmēt projektu *Perform* un *Oasis* izpildi. Tādējādi Komisija nepamatoti apgalvo, ka Vispārējā tiesa "atteicās" atzīt, ka pārkāpumi, kuros *ANKO* tika vainota saistībā ar Sestās pamatprogrammas projektiem, varēja ietekmēt attiecīgo projektu izpildi.

– Par trešo daļu

34 Komisija atzīst, ka *ANKO* ir veikusi korekcijas un izmaksājusi kompensācijas. Tomēr tas nenozīmējot, ka tā galīgi esot mainījusi savu vispārīgo "metodoloģiju". Tā vienkārši esot veikusi *ad hoc* korekcijas gadījumos, kad tikuši atklāti pārkāpumi, un esot atlīdzinājusi tikai dažas no summām, kuru nepamatotā saņemšanā Komisija to esot vainojusi, neveicot vispārīgus pasākumus saistībā ar nodarbināto personu un to kvalifikāciju kontroli, ņemot vērā attiecīgo programmu, vai ar personāla darba stundu precīzu reģistrāciju, kas traucējot nākotnē no jauna īstenot agrāko "praksi".

35 Trešo daļu *ANKO* uzskata par nepieņemamu, jo tās pamatojumam paustā argumentācija jau tika izvirzīta pirmajā instancē, un katrā ziņā par nepamatotu. Attiecībā uz lietas būtību tā norāda, ka Vispārējā tiesa novērtēja ne tikai tās veiktās korekcijas. Tieši pretēji, tā savu argumentāciju esot pamatojusi ne tikai ar šīm korekcijām, bet esot novērtējusi arī citus pierādījumus, it īpaši pašas Komisijas iesniegto 2009. gada 3. marta vēstuli. Šī vēstule esot ļāvusi konstatēt, pirmkārt, ka *ANKO* nav atteikusies izmantot aprēķināšanas metodi, kas atbilst Komisijas ieteikumiem, un, otrkārt, ka tā neuzstāja, ka ir jāizmanto kļūdaina aprēķināšanas metode.

– Par piekto daļu

36 Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir sajaukusi maksājumu apturēšanas nosacījumus, kas paredz vienkāršas aizdomas, un paziņoto izdevumu atbilstības nosacījumus.

37 Komisija šajā ziņā apgalvo, ka maksājumu apturēšana ir pagaidu pasākums, kas tādējādi tai ļauj balstīties uz iespējamām sekām un tādējādi uz vienkāršu seku iestāšanās iespējamību. Tādējādi neesot vajadzības būt pārliecinātai par pārkāpuma un kaitējuma esamību.

38 *ANKO* pārmet, ka Komisijas argumentācija ir nepieņemama, ciktāl Komisija patiesībā cenšas apšaubīt Vispārējās tiesas veikto faktu novērtējumu.

39 Attiecībā uz lietas būtību *ANKO* atgādina, ka Vispārējā tiesa vairākos pārsūdzētā sprieduma punktos konstatēja, ka Komisijai nebija pienākuma pārliecinoši pierādīt, ka pārkāpumi bija ietekmējuši dotāciju nolīgumus, kas attiecas uz projektiem *Perform* un *Oasis*. Vispārējā tiesa savukārt esot konstatējusi, ka Komisija pat nebija pierādījusi šādas ietekmes iespēju vai iespējamību. *ANKO* arī norāda, ka maksājumu apturēšana nedrīkst izrietēt no Komisijas absolūtas diskrecionārās varas, kas tādējādi var apturēt maksājumus, vienkārši atsaucoties uz aizdomām par pārkāpumu. Vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunktā esot paredzēts Komisijas pienākums pierādīt, pirmkārt, ka pārkāpumi bijuši smagi un sistemātiski un, otrkārt, ka tie varēja ietekmēt minēto nolīgumu izpildi nākotnē.

Tiesas vērtējums

40 Jāatgādina, ka pārsūdzētā sprieduma 46.–79. punktā Vispārējā tiesa veica vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunkta noteikumu analīzi, konkrēti pārbaudot, vai bija izpildīts tajos paredzētais piektais nosacījums.

41 Šajā kontekstā pārsūdzētā sprieduma 65. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka "Komisija nebija juridiski pietiekami pierādījusi ne atklāto pārkāpumu smago un sistemātisko raksturu, ne arī veidu, kādā šie pārkāpumi, ja tie būtu pierādīti, varētu ietekmēt projektu *Perform* un *Oasis* izpildi".

42 Jākonstatē, kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 43. punktā, ka Komisija ar vienīgā pamata pirmo līdz trešo un piekto daļu tikai apstrīd secinājumu, ko ir izdarījusi Vispārējā tiesa, un tā tikai cenšas panākt, lai Tiesa ar savu vispārīgo nosacījumu II.5. daļas 3. punkta d) apakšpunkta interpretāciju aizstātu Vispārējās tiesas interpretāciju.

43 Turklāt Komisija, kā tas ir minēts šī sprieduma 25. punktā, nenorāda uz Savienības tiesību pārkāpumu.

44 Tādējādi, ņemot vērā šī sprieduma 21. un 22. punktā minēto judikatūru, vienīgā pamata pirmā līdz trešā un piektā daļa ir jānoraida kā nepieņemamas.

Par ceturto daļu

Lietas dalībnieku argumenti

45 Komisija vispirms atgādina, ka, lai personāla vidējās izmaksas varētu tikt deklarētas, kritērijiem ir jābūt izpildītiem kumulatīvi. Pirmkārt, personāla vidējo izmaksu aprēķināšanas metode esot tā, ko saņēmējs ir paziņojis kā savu parasto izmaksu uzskaites metodi. Otrkārt, aprēķināšanas metode esot balstīta uz saņēmēja reālajām personāla izmaksām, kas ir ietvertas tā likumīgajā grāmatvedības uzskaitē, neņemot vērā aplēsēs vai budžetā iekļautās izmaksas. Treškārt, atbilstoši aprēķināšanas metodei personāla vidējo izmaksu apjomā neiekļauj nekādas nepieļaujamās izmaksas un, ceturtkārt, produktīvo darba stundu

skaits, ko izmanto stundas vidējās tarifa likmes aprēķināšanai, atbilst saņēmēja parastajai pārvaldības praksei ar nosacījumu, ka tā atspoguļo reālos saņēmēja darba standartus. Runājot par pēdējo minēto kritēriju, Komisija uzsver, ka Vispārējā tiesa precizē, ka ieskaitīt var tikai izmaksas par tām stundām, ko attiecīgajā projektā faktiski ir nostrādājušas personas, kuras tieši veic darbus.

46 Komisija norāda, ka, atzīstot atsevišķu *ANKO* deklarēto personāla izmaksu spēkā esamību saskaņā ar līguma noteikumiem, konkrētāk, vispārīgo nosacījumu II.14. daļas 1. punkta otro daļu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 71.–75. punktā nav ievērojusi šo līguma noteikumu piemērojamību, kas ļauj izmantot izdevumu aprēķināšanas metodi, kura ir pamatota ar vidējām izmaksām, tikai tad, ja šo vidējo izmaksu aprēķins tiek veikts, pamatojoties uz reālajām, nevis fiktīvajām personāla izmaksām. "Vidējo izmaksu" izmantošana saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem nevar attaisnot šādas fiktīvās izmaksas, jo šīs vidējās izmaksas ir jānosaka, pamatojoties uz reālajām izmaksām.

47 Šajā ziņā Komisija precizē, ka tā apstrīd nevis iespēju izmantot vidējo personāla izmaksu likmi, bet drīzāk tādu izmaksu ņemšanu vērā, kas nav reālas vai nu tāpēc, ka atalgojums neatbilst nodarbinātā personāla specializācijai, vai arī tāpēc, ka produktīvās stundas ir nevis reālas, bet gan fiktīvas.

48 Tādējādi Vispārējās tiesas sniegtā attiecīgā noteikuma interpretācija esot nepareiza un paustā argumentācija – nederīga, ciktāl attiecībā uz pieciem projektiem jau bija konstatēts, ka *ANKO* norādītās izmaksas vismaz daļēji nebija reālas, pretēji tam, kas ir prasīts vispārīgajos nosacījumos.

49 Komisija uzskata, ka šajā kontekstā Vispārējai tiesai var arī pārmest, ka tā ir sagrozījusi pierādījumus, ciktāl *ANKO* esot izmantojusi nevis vidējās izmaksas, bet gan precīzu produktīvo stundu skaitu un precīzu atalgojumu, kas, runājot par senākiem dotāciju nolīgumiem, kā tas izriet no audita ziņojumiem, esot ticis koriģēts *ad hoc* attiecībā uz katru darbinieku. Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā, pirmkārt, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar attiecīgo līguma noteikumu interpretāciju un, otrkārt, Vispārējā tiesa esot sagrozījusi *ANKO* sniegtos pierādījumus.

50 *ANKO* pārmet, ka Komisijas argumentācija saistībā ar norādīto pierādījumu sagrozīšanu ir acīmredzami nepamatota un pārējā daļā nepieņemama, ciktāl Komisija patiesībā cenšas apšaubīt Vispārējās tiesas veikto faktu vērtējumu.

51 Runājot par lietas būtību, *ANKO* īpaši norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 72.–75. punktā Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai Komisija šajā gadījumā ir pierādījusi, ka *ANKO* izmantotā izmaksu reģistrēšanas metodoloģija atbilda vispārīgo nosacījumu II.14. daļas 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta un otrās daļas prasībām. *ANKO* norāda, ka pēc atbilstošo pierādījumu pārbaudes Vispārējā tiesa uzskatīja, ka "Komisija nekādā ziņā ne[bija] pierādījusi, ka [*ANKO*] izmantotā metode neatbilda [vispārīgo nosacījumu] II.14. daļas 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktam un otrajai daļai".

52 Turklāt jautājums par izmaksu atbilstību, proti, noteikšanu, vai tās ir reālas vai fiktīvas un kādā mērā, neietilpst šajā strīdā, ņemot vērā, ka Vispārējā tiesa ir lēmusi tikai par to, vai maksājumu apturēšana, ko Komisija piemēroja *ANKO*, bija likumīga un atbilstoša minētajam noteikumam. Runājot par pierādījumu sagrozīšanu, *ANKO* īpaši norāda, ka Komisija neprecizē pierādījumus, ko Vispārējā tiesa esot sagrozījusi, un nepierāda kļūdas analīzē, kuras tās vērtējumā esot izraisījušas šo sagrozīšanu. Turklāt *ANKO* apstrīd to, ka būtu notikusi iesniegto pierādījumu sagrozīšana.

Tiesas vērtējums

53 Ciktāl Komisija apstrīd Vispārējās tiesas veikto vispārīgo nosacījumu interpretāciju, ceturtā daļa, ņemot vērā šī sprieduma 22. punktā minēto judikatūru, ir jānoraida kā nepieņemama.

54 Runājot par iespējamo Vispārējās tiesas pieļauto pierādījumu sagrozīšanu, lai gan ir taisnība, ka Komisija saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir skaidri atsaukusies uz šādu sagrozīšanu (skat. it īpaši rīkojumu *Walcher Meßtechnik*/ITSB, C-374/14 P, EU:C:2015:101, 27. punkts), tomēr ir jākonstatē, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru minētajai sagrozīšanai acīmredzami ir jāizriet no lietas materiāliem, no jauna neizvērtējot faktus un pierādījumus (skat. spriedumu *Tomra Systems* u.c./Komisija, C-549/10 P, EU:C:2012:221, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

55 Turklāt, kā Tiesa to jau ir atzinusi, pierādījumu sagrozīšana nozīmē, ka Vispārējā tiesa ir acīmredzami pārsniegusi šo pierādījumu saprātīgas novērtēšanas robežas. Tādējādi, lai pierādītu šādas sagrozīšanas esamību, nepietiek piedāvāt tādu minēto pierādījumu interpretāciju, kas atšķiras no Vispārējās tiesas sniegtās interpretācijas (skat. spriedumus *Activision Blizzard Germany*/Komisija, C-260/09 P, EU:C:2011:62, 57. punkts, kā arī Komisija/*Aalberts Industries* u.c., C-287/11 P, EU:C:2013:445, 52. punkts).

56 Ņemot vērā šos principus, ir jākonstatē, ka interpretācija, ko Vispārējā tiesa ir sniegusi pārsūdzētā sprieduma 71.–79. punktā, nav pierādījumu sagrozīšana.

57 Pārsūdzētā sprieduma 75. punktā Vispārējā tiesa tikai ir atzinusi, ka "Komisija nekādā ziņā nav pierādījusi, ka [*ANKO*] izmantotā metode neatbilda [vispārīgo nosacījumu] II.14. daļas 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktam un otrajai daļai".

58 Kā ģenerāladvokāts to ir norādījis secinājumu 55. punktā, pat ja principā varētu pastāvēt atšķirīgs viedoklis attiecībā uz *ANKO* piemēroto izmaksu ieskaitīšanas sistēmu agrāko projektu ietvaros, Komisija tomēr nav pierādījusi, ka Vispārējās tiesas veiktais vērtējums attiecībā uz faktiem, proti, vispārīgo nosacījumu saturu, pušu nodomiem, kā arī apstākļiem, kādos attiecīgais dotāciju nolīgums tika noslēgts un izpildīts, ir acīmredzami nepareizs, un tādējādi nav pietiekami norādījusi uz pierādījumu sagrozīšanu.

59 Tādējādi ceturtā daļa ir nepamatota.

60 No visa iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida kā daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktā ir paredzēts, ka tad, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *ANKO* ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]